YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN MÄÄRÄYS (viides jaosto)

24 päivänä maaliskuuta 1998 *

Asiassa T-175/94 (92),

International Procurement Services SA, Belgian oikeuden mukaan perustettu yhtiö, kotipaikka Bryssel, edustajinaan asianajaja Peter De Troyer, Audenarde, ja asianajaja Lydie Lorang, Luxemburg, prosessiosoite Luxemburgissa asianajotoimisto Lydie Lorang, 6 rue Heine,

hakijana,

vastaan

Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehenään oikeudellinen neuvonantaja Étienne Lasnet, prosessiosoite Luxemburgissa c/o oikeudellisen yksikön virkamies Carlos Gómez de la Cruz, Centre Wagner, Kirchberg,

vastaajana,

jossa hakija vaatii oikeudenkäyntikulujen vahvistamista perustaen vaatimuksensa asiassa T-175/94, International Procurement Services vastaan komissio, 11.7.1996 annettuun yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomioon (Kok. 1996, s. II-729),

* Oikeudenkäyntikieli: ranska.

EUROOPAN YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN (viides jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja J. Azizi sekä tuomarit R. García-Valdecasas ja M. Jaeger,

kirjaaja: H. Jung,

on antanut seuraavan

määräyksen

1 International Procurement Services SA (jäljempänä IPS) vaati ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen 20.4.1994 jättämällään kannekirjelmällä, joka kirjattiin numerolla T-175/94, että komissio velvoitettaisiin korvaamaan vahinko, jonka hakija väitti aiheutuneen itselleen sen vuoksi, että hänen sopimuskumppanilleen Euroopan kehitysrahaston rahoittaman projektin yhteydessä myönnettyä rahoitusavustusta oli pienennetty.

2 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin hylkäsi kanteen asiassa T-175/94, International Procurement Services vastaan komissio, 11.7.1996 antamallaan tuomiolla ja velvoitti IPS:n korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

3 Komissio vaati 15.4.1997 päivätyllä kirjeellä IPS:ää korvaamaan kuluina ja asianajajien palkkioina 50 000 Ranskan frangin (FRF) suuruisen summan.

4 IPS vastasi 9.9.1997 päivätyllä kirjeellään kieltäytyvänsä maksamasta kyseistä summaa, koska sen mielestä oli selvää, että kunkin asianosaisen oli vastattava omien asianajajiensa palkkioista. IPS riitautti myös vaadittujen kulujen ja palkkioiden määrän.

5 Komissio pyysi 12.11.1997 jättämällään hakemuksella työjärjestyksen 92 artiklan 1 kohdan nojalla oikeudenkäyntikulujen vahvistamista ja vaati, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin vahvistaa korvattavien oikeudenkäyntikulujen määräksi 50 000 FRF. Se korosti, että sen asianajaja avusti sitä koko oikeudenkäynnin ajan ja ettei asian voida katsoa olleen yksinkertaisen.

6 Kanteensa tueksi komissio esitti seuraavat kuluja ja palkkioita koskevat tositteet: 20.7.1994 päivätty 20 000 FRF:n suuruinen lasku, jonka otsikkona oli "etumaksu palkkiosta vastineen jättämisen jälkeen", 25.10.1994 päivätty 10 000 FRF:n suuruinen lasku "vastauskirjelmän jättämisestä" ja 10.5.1996 päivätty 20 000 FRF:n suuruinen "suullisen käsittelyn jälkeen tehty loppulasku palkkioista". Kuluja ja palkkioita tai niiden laskentatapaa ei kuitenkaan ole eritelty missään laskelmassa.

7 IPS ei ole esittänyt tästä vaatimuksesta huomautuksia asetetussa määräajassa.

8 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin toteaa, että työjärjestyksen 87 artiklan 2 kohdan mukaan "asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut". Työjärjestyksen 91 artiklan b kohdan mukaan oikeudenkäyntikuluina katsotaan korvattaviksi "asianosaisille asian käsittelystä aiheutuneet välttämättömät kustannukset, erityisesti matka- ja oleskelukulut, sekä asiamiehen, avustajan tai asianajajan palkkio". Nyt esillä olevassa asiassa IPS on velvoitettu korvaamaan oikeudenkäyntikulut (em. asiassa International Procurement Services v. komissio annetun tuomion tuomiolauselman toinen kohta). Tämä tuomiolauselman kohta merkitsee sitä, että IPS:n on vastattava omien kulujensa lisäksi komissiolle asian käsittelystä aiheutuneista välttämättömistä kustannuksista.

9 EY:n tuomioistuimen perussäännön 17 artiklan ensimmäisen kohdan ja 46 artiklan ensimmäisen kohdan mukaan "— — jäsenvaltioita ja yhteisön toimielimiä edustaa kutakin asiaa varten määrätty asiamies; asiamiehellä voi olla apunaan avustaja tai asianajaja". Tästä määräyksestä ilmenee, että toimielimillä on oikeus käyttää asianajajaa, ja siksi asianajajan palkkio kuuluu asian käsittelystä aiheutuneisiin välttämättömiin kustannuksiin (asia 126/76 DEP, Dietz v. komissio, määräys 21.6.1979, Kok. 1979, s. 2131, 5 ja 6 kohta ja asia T-460/93 DEP, Tête ym. v. EIP, määräys 6.2.1995, Kok. 1995, s. II-229, 10 kohta).

10 Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan yhteisöjen tuomioistuimilla ei ole toimivaltaa vahvistaa niiden oikeudenkäyntikulujen määrää, jotka asianosaisten on suoritettava omille asianajajilleen, vaan niiden on vahvistettava, mihin määrään asti oikeudenkäyntikulujen maksamisesta vastuussa olevan asianosaisen on ne korvattava. Koska yhteisön oikeudessa ei ole asianajopalkkioita koskevia säännöksiä, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen on arvioitava vapaasti kysymyksessä olevia seikkoja ottaen huomioon oikeudenkäynnin kohde ja luonne, sen merkitys yhteisön oikeuden kannalta sekä asian vaikeusaste, oikeudenkäynnistä asian hoitamiseen osallistuneille asiamiehille tai avustajille aiheutuneen työn määrä ja se taloudellinen intressi, joka riita-asialla on asianosaisten kannalta [asia T-2/93 (92), Air France v. komissio, määräys 17.4.1996, Kok. 1996, s. II-235, 21 kohta ja siinä mainittu oikeuskäytäntö sekä asia T-19/92 (92) Leclerc v. komissio, määräys 1.10.1997, 13 kohta ja siinä mainittu oikeuskäytäntö, ei julkaistu oikeustapauskokoelmassa].

11 Koska asiassa oli kyse Euroopan kehitysrahaston rahoittamasta hankintasopimuksesta, oli tarpeen suorittaa vaikka suppeakin tutkimus hankintasopimuksia koskevien tiettyjen säännösten ja oikeuskäytännön merkityksestä korvausvastuuta koskevien kysymysten kannalta.

12 Samoin oli tarpeen tutkia tosiseikkakysymyksiä, jotka koskivat muun muassa niiden monien henkilöiden toimintaa, jotka osallistuivat kyseessä olevan sopimuksen täytäntöönpanemiseen.

13 Ennen näiden analyysien tekemistä oli tutustuttava kannekirjelmään ja sen 27 liitteeseen sekä arvioitava niitä; näihin asiakirjoihin sisältyi hankintasopimusten yleiset sopimusehdot ja erityisehdot sekä ne eri asiakirjat, jotka hakija oli esittänyt näyttönä. Vastineen laatiminen edellytti lisäksi komission kokoaman ja vastineen liitteeksi ottaman 23 asiakirjan analysointia ja arviointia. On todettava myös, että asiaa käsiteltäessä on vaihdettu myös toiset kirjelmät.

14 Vaikka komission esittämät tositteet ovatkin liian ylimalkaiset (ks. edellä 6 kohta), ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoo, että näissä olosuhteissa ottaen huomioon se, että vaaditut oikeudenkäyntikulut ovat kohtuulliset ja että IPS ei ole riitauttanut niiden määrää tässä oikeudenkäynnissä, asiassa T-175/94 korvattavien oikeudenkäyntikulujen määräksi on vahvistettava komission vaatimat 50 000 FRF.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN
TUOMIOISTUIN (viides jaosto)

on määrännyt seuraavaa:

International Procurement Services SA:n on korvattava komissiolle oikeudenkäyntikuluina yhteensä 50 000 FRF.

Annettiin Luxemburgissa 24 päivänä maaliskuuta 1998.

H. Jung

kirjaaja

J. Azizi

viidennen jaoston puheenjohtaja